

Povl Dissings fremførelse af »Anemonesmil« gik rent ind hos publikum i Flensborghus. Billedet er fra første sæt, hvor Dissing er i selskab med Jonas og Rasmus Dissing samt den habile kampelmester Las Nissen – det er ham uden hat.

Den skæveste mand i byen

Anmeldelse. Den grøde og desperation, der førhen var i Povl Dissings sang, leverer hans sønner nu på instrumenterne i bedste musketérånd. Men vi lytter til den 75-årige, så længe han kan optræde live.

litteraturfest.nu

FLENSBORG. På YouTube ligger en herlig video, hvor Povl Dissing sidder på en losseplads med Peter Thorup og Benny Holst og knapper et par grønne op og vræler, at han er den »Grimmeste mand i byen«:

*Jeg har prøvet med langt hår,
jeg har også ladet mig plysse,
men damerne lader til at tro at jeg er bøsse!
De vil måske det frække,
men de vil ikke kysse,
den grimme mand i byen.*

Det var en sang, som sangskriveren Thøger Olesen stak Povl Dissing i hånden og sagde, han skulle synge. Dissing så ikke, hvad den handlede om, blev taget på det ene ben, fordi han var mere bange for, hvad Thøger Olesen mon havde i den anden hånd.

På videoen fra omkring 1970 syner Dissing sangen som om, det var sidste gang, han skulle synge den. Hele sjælen og alle indvoldene er tæt på at komme med ud sammen med den desperate stemmeføring. Der var knald på den

– dengang. I weekenden sad Povl Dissing og sang den endnu engang i Flensborghus. I selskab med sønnerne Rasmus og Jonas Dissing og Las Nissen var der mere grøde og desperation i instrumenterne, end der var i stemmen. Men det ville også være unfair at sammenligne en 75-årig mand med noget, han begik med sin ungdommelige kraft. Vi tager vel allerhøjest til Povl Dissing-koncert for at blive mindet om noget, der engang var – og mens han stadig har lysten og viljen til at synge og spille live.

Op i galgen – igen...

Inden for blues, visesang og jazzmusik er alder dog sjældent noget argument for gå på pension, og Povl Dissing kan stadig holde den gående i selskab med den yngre generation.

Og så kommer vi til den sang, Thøger Olesen havde i den anden hånd, og som Povl Dissing frygtede endnu mere – en sang, der gik hen og blev en endnu større plage, som man jo kalder en sang, der får fat i et helt land.

– Denne her må du sgu synge. Jeg kan ikke holde den ud – det er kun dig, der kan synge den, sagde Thøger Olesen til Povl Dissing.

Og det havde Olesen fuldstændig ret i. Dissing er nok ikke masochist, men han har en fascinerende evne til at synge om noget endog ganske uhyggeligt, så det bliver morsomt – måske endda tankevækkende.

»Jeg har kun 25 minutter endnu!!!«, begyndte Dissing at skrike i Flensborghus. Med masser af rutine i at være blevet hængt i galgen.

Povl Dissing har det også svært. Han kan ikke stille op til en koncert uden at dele ud af minimum en håndfuld af de gamle. I Flensborghus blev det blandt andet til »Svantes lykkelige dag«, »Anemonesmil« og en inderlig fortolkning af »Jens Vejmand«. Og svært bliver det, når han også er nødt til at give plads til sønnerne. Der er helt sikkert ikke noget, han helle-

Det er stadig en særskilt fornøjelse at gå til koncert med Povl Dissing, selv om en mand på 75 år ikke kan løbe rundt med ungdommens kraft.

re gerne vil – men alt sammen skal afvejes mod publikums forventninger.

Sønnerne Rasmus og Jonas er begyndt at ligne faren op ad dage – også den måde ordene kommer ud af munden på har det særlige dissingske præg. Men de er ikke begavet med at have haft leverandører af samme skuffe som Thøger Olesen eller Benny Andersen og de har heller ikke farmands særprægede og magiske fraseringer. For få år siden udsendte Rasmus og Jonas Dissing deres tredje album uden far, »Kig Op«, med lidt mindre melankoli end deres forrige album, »Balladen med Bartof«. Igen med Las Nissens guitar som en sikker taktsætter.

Den serverede de flere numre fra under koncerten i Flensborghus, deriblandt et af de bedre med »Sug ind pust ud«, der dog også tydeligvis er skåret efter radioens læst. Det er ren mainstream med en understrøm af pop.

Til gengæld kan farmand godt være stolt af den måde, de bakker ham op instrumentalt.

Dissing-brødrene udsendte for et par uger siden albummet »Kig op« uden far. Her er det Jonas Dissing på mundharmonika.

Litteraturfest.nu – Koncert med Dissing, Dissing Las og Dissing i Flensborghus lørdag aften.

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

FOTO: FLA

The Ten Tenors kommer til Kiel den 28. december.

Ti tenorer giver julekoncert

KIEL. De ti australiere i The Ten Tenors giver den 28. december en julekoncert i Sparkassen-Arena i Kiel. Der er både klassisk musik og pop på repertoireet.

Koncerten begynder klok-

ken 19. Billetter kan købes i forsalg på Sparkassen-Arenas hjemmeside eller på hotline 0431-98 210 226, der er åben mandag-fredag klokken 9-18 og lørdag klokken 9-13.

(FIA)

To piger og skønheden

SLESVIG. Hvad nytter det, at jeg får en studentereksamen, når jeg ligner en sæk lort? Det spørgsmål er katalysatoren for en ungdomsforestilling, der præsenteres af Schleswig-Holsteinisches Landestheater.

I aften klokken 19 har Jugendclub Schleswig – en ungdomsgruppe på Landestheater – premiere på forestillingen »Was nützt mir mein Abitur, wenn ich scheisse aussehe?«.

To piger medvirker i forestillingen: Laura Funke og Katharina Petersen, der går på A. P. Møller Skolen i Slesvig.

Forestillingen vises i Capitol-biografen i Slesvig klokken 19 og gentages på torsdag samme tid, samme sted. Efter forestillingen kan man møde de to medvirkende og få en snak med dem om stykket, og det er

i Jugendzentrum på Wiesenstraße 5.

Stykkets tilspidsede parole er, at »virkning er alt og viden ingenting«. Spejlet kan være den bedste ven og den værste fjende.

Med ironi, humor og et videokamera mellem hænderne går de to piger i flæsket på samfundets skønhedsideal og den rolle, som det ydre spiller.

Forestillingen er iscenesat af Saskia Kaufmann. (FIA)

Laura Funke og Katharina Petersen, der går på A. P. Møller Skolen i Slesvig.

